

Projev prezidenta republiky při velitelském shromáždění náčelníka Generálního štábu AČR

20. listopadu 2019

Vážený pane premiére, vážený pane ministře, vážený pane náčelníku Generálního štábu, dámy a pánové,

setkáváme se opět po roce a je dobré, abychom se společně zamysleli nad tím, co se za tento rok změnilo. Rozdělil bych svoje vystoupení na změny vnitřní, tedy ty, které můžeme ovlivnit, a na změny vnější, které, pokud nejsme velmocí, dost dobře ovlivnit nemůžeme.

Začnu tedy vnitřními změnami. Ocenil jsem, že naše armáda přezbrojuje, ale měl bych k tomu dvě připomínky. První připomínka se týká toho, že jestliže nakupujeme v zahraničí některé moderní zbraně, bylo by žádoucí, abychom trvali na offsetech, respektive na podílu minimálně 30 procent, minimálně 30 procent našeho obranného průmyslu. Uvědomme si, prosím, že Česká republika, nebo dřívější Československo mělo velkou tradici ve skvělém obranném průmyslu, a nebylo by dobré, abychom tuto tradici opouštěli. Tato poznámka se týká jak izraelských radarů, tak amerických vrtulníků, tak jakýchkoli dalších nákupů v zahraničí.

Poznámka druhá, vážení kolegové, před dvěma, ne-li třemi lety jsem zde vystoupil a doporučil jsem, aby se česká armáda věnovala problematice dronů, tedy bezpilotních letadel. Naši novináři, neinformovaní jako obvykle, tento návrh ironizovali, ale mezitím se stalo, že význam dronů postupně roste. Vzpomeňte jenom akce v Saudské Arábii, kde se ukázala jejich bojová hodnota. Proto jsem velmi, velmi uvítal, i když se pan generál Opata o tom nezmínil, že v české armádě bude zřízen prapor dronů, a uvítal jsem i to, že velmi pravděpodobně tyto drony budou nakoupeny z Izraele, protože to je technologická velmoc, která je na špičce této konkrétní techniky. Mimochodem byl jsem v Izraeli ještě jako premiér, a tam mně ukázali

továrnu na výrobu dronů s tím, že největší z nich byl veliký jako Boeing 737 a dokázal se udržet ve výšce 20 kilometrů 48 hodin a odpalovat rakety na vzdálenost 150 kilometrů.

Mimochodem ta bitva o drony mně trochu připomíná události po první světové válce, kdy někteří naivní progresisté doporučili vyzbrojit armády tanky. Ve Francii to byl de Gaulle, v Německu generál Guderian, a jeho kniha Achtung – Panzer! se stala učebnicí této vojenské techniky. De Gaulle dopadl špatně. Pokud jde o Guderiana, ten dopadl dobře, a díky tomu německá armáda v prvních letech druhé světové války měla bohužel v této technice převahu. Takže, přejme si, aby nová generace nebyla ironizována a aby bylo využito jejích předností, mimo jiné i toho, že vede k minimalizaci vlastních ztrát.

Vy víte, že jsem 28. října vyznamenal posledního padlého vojáka v Afghánistánu, ale to neznamená, že bych si přál další a další oběti, takže věřím, že tento prapor bude užitečně nasazen.

Pokud jde o vnější záležitosti, v posledních dnech tak trošku rozbouřila vody slova prezidenta Macrona o tom, že NATO je ve stavu klinické či mozkové smrti. Já mám přítele, který absolvoval klinickou smrt a dnes je zdravý a plný optimismu, takže i z klinické smrti se lze dostat. Ale přesto si myslím, že toto Macronovo varování bychom měli brát vážně. Za týden pojedou do Londýna na summit NATO a to, co tam budu říkat, řeknu ve stručnosti i vám.

NATO je dnes založeno na principu konfliktu zemí, většinou konfliktu potenciálního, konfliktu založeného na deterenci, tedy zastrašování, jako vidíme například v baltských zemích. Ale nemá-li být NATO ve stavu klinické smrti, mělo by se stát poněkud ofenzivnějším a uvědomit si, jaká je jeho skutečná role v dnešním světě. Mezinárodní terorismus je hlavním, ne-li jediným nepřítelem civilizovaných zemí. Tyto teroristické akce nejsou spojeny s jakoukoli konkrétní zemí. Ta drobná epizoda s Islámským státem není

podstatná, protože tento stát se nedočkal mezinárodního uznání.

Nicméně ona zatuchlá struktura vede k tomu, že se objevují návrhy na stažení se z Afghánistánu, a to bude moje hlavní poselství v Londýně, kde proti tomuto stažení budu protestovat. Ne jenom proto, že bychom tím znehodnotili oběti našich vojáků, ale také proto, že by to byla zbabělost, která by měla, jak se říkávalo, nedozírné následky. Jaké následky by to byly? Tálibán by ovládl celé území Afghánistánu, zlikvidoval současnou afghánskou vládu a vytvořil z Afghánistánu teroristickou základnu, kterou ostatně před rokem 2001 Afghánistán byl. Vzhledem k tomu, že Afghánistán je největší producent opia na světě, tak by tato země, tato teroristická základna měla dostatek finančních prostředků k provádění nejrůznějších diverzních akcí. V roce 2001 jsem řekl, že s teroristy se nevyjednává, s teroristy se bojuje. Tato věta platí i nadále.

Závěrem bych vám chtěl popřát, abyste měli ze své práce radost a aby tato práce vedla k úspěchům.

Děkuji vám za vaši pozornost.